

(2001/C 113 E/027)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1647/00**van Nelly Maes (Verts/ALE) en Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie**

(29 mei 2000)

Betreft: Naleving Seveso-richtlijn

Voor de eisen die inzake milieubescherming en veiligheid worden gesteld aan bedrijven is de Seveso-richtlijn van wezenlijk belang.

1. Bepaalt de Seveso-richtlijn het maximumaantal risicobedrijven dat mag gevestigd zijn in een bepaald gebied? Zo ja, op welke wijze wordt deze beperking van het aantal risicobedrijven in een bepaald gebied bepaald (normen, spreiding, ...)? Zo neen, wordt er op geen enkele wijze een beperking opgelegd aan het aantal risicobedrijven in een bepaald gebied?

2. Is de Commissie op de hoogte van een overschrijding van het maximum aantal risicobedrijven dat mag gevestigd zijn in een bepaald gebied in de Belgische federatie? Zo ja, om welke gebieden en zones in de Belgische federatie gaat het? Zo neen, zal de Commissie alsnog een onderzoek instellen naar mogelijke overschrijdingen van het maximumaantal risicobedrijven dat mag gevestigd zijn in een bepaald gebied in de Belgische federatie?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(17 juli 2000)

1. Richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken⁽¹⁾ (Seveso II-richtlijn) omvat geen bepalingen waarbij een maximumaantal potentieel gevaarlijke terreinen in een bepaald gebied wordt vastgesteld.

De richtlijn erkent evenwel dat het gevaar van een ongeval en de mogelijke gevolgen ervan groter kunnen zijn ten gevolge van de nabijheid van bepaalde inrichtingen en de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen. Daarom bevat de richtlijn een nieuwe bepaling over domino-effecten die de bevoegde autoriteit ertoe verplicht dergelijke inrichtingen of groepen inrichtingen te identificeren en een uitwisseling van informatie alsmede samenwerking tussen de inrichtingen te garanderen.

Bovendien bevat zij een nieuwe bepaling waarin wordt erkend dat de mogelijke gevolgen van zware ongevallen in het beleid van de lidstaten inzake de bestemming of het gebruik van de grond in aanmerking moeten worden genomen. De lidstaten zijn verplicht de verwezenlijking van de doelstellingen van de richtlijn na te streven, d.w.z. de preventie van zware ongevallen en de beperking de gevolgen daarvan voor mens en milieu door toezicht op de vestiging van nieuwe inrichtingen, wijzigingen van bestaande inrichtingen en nieuwe ontwikkelingen rond bestaande inrichtingen zoals verbindingswegen, openbare locaties en woongebieden. Op lange termijn dient het beleid inzake de bestemming of het gebruik van de grond te garanderen dat er tussen gevaarlijke inrichtingen en woongebieden voldoende afstand wordt gelaten. Wanneer reeds dergelijke inrichtingen in de nabijheid van woongebieden bestaan, moeten volgens de Seveso II-richtlijn in het kader van de toepassing van voornoemde controles aanvullende technische maatregelen worden getroffen teneinde de gevaren voor personen niet te vergroten. Het opnemen van deze bepaling kan als een belangrijke stap voorwaarts in het proces van de beperking van de gevolgen van zware ongevallen worden beschouwd.

2. Neen. In de Seveso II-richtlijn zijn niet uitdrukkelijk concentratielimieten (of maximumaantallen) vermeld wat potentieel gevaarlijke terreinen in bepaalde gebieden betreft.

⁽¹⁾ PB L 10 van 14.1.1997.